

Рим утвърждава видението — номер едно

Частно тълкуване

Jeff Pippenger

2024-06-28

И в онези времена мнозина ще се надигнат против южния цар; също и насилниците измежду твоя народ ще се въздигнат, за да утвърдят видението; но ще паднат. Даниил 11:14.

Думата „доктрина“ в контекста на християнството обозначава утвърдените истини на Библията. Различни организации, които изповядват християнството, притежават различни съвкупности от онова, което определят като библейски доктрини, но Истината е само една. Разграничението между „абсолютна истина“ и „плюрализъм“ е въпрос, който на този етап е извън предмета на нашето разглеждане.

Затова Пилат Му каза: Тогава цар ли си? Исус отговори: Ти казваш, че Аз съм цар. За това се родих и за това дойдох на света — за да свидетелствам за истината. Всеки, който е от истината, слуша гласа Ми. Пилат Му каза: Що е истина? И като каза това, пак излезе при юдеите и им каза: Аз не намирам никаква вина у Него. Йоан 18:37, 38.

Истината е Божието Слово; тя е Неговият глас и е Самият Христос.

„Ние трябва сами за себе си да знаем какво съставлява християнството, що е истина, що е вярата, която сме приели, какви са библейските правила — правилата, дадени ни от най-висшия авторитет. Има мнозина, които вярват без основание, върху което да изградят вярата си, без достатъчно доказателства относно истинността на въпроса. Ако бъде представена идея, която е в съгласие със собствените им предубеждения, те са съвсем готови да я приемат. Те не разсъждават от причина към следствие; тяхната вяра няма истинска основа и във време на изпитание ще открият, че са строили върху пясъка.“

„Онзи, който почива, доволен от собственото си сегашно несъвършено познание на Писанията, мислейки това за достатъчно за своето спасение, почива в гибелна измама. Има мнозина, които не са напълно въоръжени с библейски доводи, така че да могат да различават заблудата и да осъждат всяко предание и суеверие, представяно като истина. Сатана е въвел своите собствени идеи в поклонението пред Бога, за да поквари простотата на Христовото евангелие. Голям брой от онези, които претендират, че вярват в настоящата истина, не знаят какво съставлява вярата, веднъж завинаги предадена на светиите — Христос във вас, надеждата на славата. Те мислят, че защитават древните ориентири, но са хладки и безразлични. Те не знаят какво означава да вплитат в опитността си и да притежават истинската сила на любовта и вярата. Те не са прилежни изследователи на Библията, а са лениви и невнимателни. Когато възникнат различия в мненията относно пасажите от Писанието, тези, които не са изучавали с цел и не са твърдо уверени в това, в което вярват, отпадат от истината. Трябва да внушаваме на всички

необходимостта прилежно да изследват божествената истина, за да могат да знаят, че знаят кое е истината. Някои претендират за голямо знание и се чувстват доволни от състоянието си, когато не притежават повече ревност за делото, нито по-пламенна любов към Бога и към душите, за които Христос умря, отколкото ако никога не бяха познали Бога. Те не четат Библията [за да] присвоят за собствените си души нейната същина и тлъстина. Те не чувстват, че тя е Божият глас, който им говори. Но ако бихме разбрали пътя на спасението, ако бихме видели лъчите на Слънцето на правдата, трябва да изучаваме Писанията с цел, защото обещанията и пророчествата на Библията хвърлят ясни лъчи на слава върху божествения план на изкуплението — велики истини, които не се разбират ясно.“ The 1888 Materials, 403.

От нас се изисква да знаем кои са тези учения и как да представяме, утвърждаваме и защитаваме тези истини.

„Сега не ни се струва възможно някой да трябва да стои сам; но ако Бог някога е говорил чрез мен, ще дойде време, когато ще бъдем изправени пред съвети и пред хиляди заради Неговото име, и всеки ще трябва да даде основанието за своята вяра. Тогава върху всяко становище, заето за истината, ще бъде отправена най-строга критика. Следователно ние трябва да изучаваме Божието слово, за да знаем защо вярваме в ученията, които отстояваме. Трябва внимателно да изследваме живите слова на Йехова.“ Review and Herald, 18 декември 1888 г.

За да бъдат изведени пред „хиляди“, очевидно е, че някои от защитниците на истината в последните дни ще бъдат принудени да защитават истината чрез средство като телевизията или уеб предаванията. Иначе как биха могли хиляди да наблюдават свидетелството, дадено от сто четиридесет и четирите хиляди? Ученията, които застъпваме, определят основата на нашата вяра.

„Членовете на църквата ще бъдат поотделно изпитани и проверени. Те ще бъдат поставени в обстоятелства, при които ще бъдат принудени да свидетелстват за истината. Мнозина ще бъдат призовани да говорят пред съвети и в съдилища, може би отделно и сами. Опитът, който би им помогнал в това критично положение, те са пренебрегнали да придобият, и душите им са обременени с угризения за пропилени възможности и пренебрегнати привилегии.“ Свидетелства, том 5, 463.

Божие Слово никога не се проваля и затова, ако трябва да бъдем причислени към сто четиридесет и четирите хиляди, ние трябва да знаем в какво вярваме въз основа на онова, което е написано в Божието Слово. Преди да настъпи времето на изпитанието, когато Божият народ ще бъде принуден да обясни ученията, в които вярва, Бог допуска да бъдат въведени заблуди, за да принуди Своя народ внимателно и критично да изследва Неговото Слово.

„Фактът, че сред Божия народ няма противоречие или вълнение, не бива да се приема като окончателно доказателство, че те се държат здраво за здравото учение. Има основание за страх, че те може да не правят ясно разграничение между истината и заблудата. Когато чрез изследване на Писанията не се повдигат нови въпроси, когато не

възниква различие в мненията, което да накара хората сами да изследват Библията, за да се уверят, че притежават истината, тогава мнозина днес, както и в древни времена, ще се държат за преданието и ще се покланят, без да знаят на какво.“

„Беше ми показано, че мнозина, които изповядват, че имат познание за настоящата истина, не знаят в какво вярват. Те не разбират доказателствата на своята вяра. Няма правилна оценка за делото в настоящото време. Когато настъпи времето на изпитание, има мъже, които сега проповядват на други, но ще открият, когато изследват становищата, които поддържат, че има много неща, за които не могат да дадат задоволително основание. Докато не бъдат така изпитани, те не знаят колко голямо е тяхното невежество. И има мнозина в църквата, които приемат за даденост, че разбират в какво вярват; но докато не възникне спор, те не познават собствената си слабост. Когато бъдат отделени от онези, които са от същата вяра, и бъдат принудени да застанат поотделно и сами, за да обяснят своето вярване, те ще се изненадат, като видят колко объркани са представите им относно онова, което са приели като истина. Сигурно е, че сред нас е имало отстъпление от живия Бог и обръщане към човечи, поставяне на човешкото на мястото на Божествената мъдрост.“

„Бог ще раздвижи Своя народ; ако другите средства се окажат безуспешни, между тях ще навлязат ереси, които ще ги пресяват, отделяйки плявата от житото. Господ призовава всички, които вярват на Неговото слово, да се събудят от сън. Дошла е скъпоценна светлина, подходяща за това време. Това е библейска истина, показваща опасностите, които са непосредствено пред нас. Тази светлина трябва да ни води към прилежно изучаване на Писанията и към най-критично изследване на становищата, които поддържа. Бог желае всички аспекти и положения на истината да бъдат основно и неотстъпно изследвани, с молитва и пост. Вярващите не бива да почиват върху предположения и неясно определени представи за това що е истина. Тяхната вяра трябва да бъде здраво основана върху Божието слово, така че, когато дойде времето на изпитанието и бъдат изправени пред съвети, за да отговорят за вярата си, да могат да дадат отговор за надеждата, която е в тях, с кротост и страх.“

„Раздвижвайте, раздвижвайте, раздвижвайте. Темите, които представяме на света, трябва за нас да бъдат жива действителност. Важно е, когато защитаваме ученията, които считаме за основни членове на вярата, никога да не си позволяваме да употребяваме доводи, които не са напълно издържани. Те могат да послужат за смълчаване на противника, но не отдават чест на истината. Ние трябва да представяме здрави доводи, които не само ще смълчат нашите противници, но и ще издържат на най-близко и най-проникновено изследване. При онези, които са се обучили като спореши, съществува голяма опасност да не се отнасят безпристрастно към Божието слово. Когато се срещаме с противник, нашето искрено усилие трябва да бъде да представяме темите по такъв начин, че да пробудим убеждение в неговия ум, вместо да се стремим само да вдъхнем увереност на вярващия.“

„Какъвто и да е умственият напредък на човека, нека той нито за миг да не мисли, че няма нужда от задълбочено и постоянно изследване на Писанията за по-голяма

светлина. Като народ ние сме призвани поотделно да бъдем изследователи на пророчеството. Трябва да бдим с усърдие, за да можем да разпознаваме всеки лъч светлина, който Бог ще ни представи. Трябва да улавяме първите проблясъци на истината; и чрез молитвено изучаване може да се придобие по-ясна светлина, която да бъде представена пред другите.“ Свидетелства, том 5, 708.

„Изследователите на пророчеството“, които в крайна сметка съставляват сто четиридесет и четири хиляди, ще бъдат „поотделно изпитани и доказани“ преди своето противопоставяне на земните власти, които ще доведат до скоро настъпващата криза на неделния закон и преследването. Верните най-напред ще бъдат „събудени“ от Бога. Спящите девици ще бъдат „събудени“ от дрямката, в която са изпаднали през времето на забавянето. Ако не се пробудят чрез вестта, която Бог е представил чрез статиите, които са били изпращани от юли 2023 година насам, тогава Бог ще допусне „ереси“ да „влязат помежду им“, които ще завършат отделянето на житото и плевелите чрез процес на пресяване. Ние сега се намираме в този процес на пресяване.

Съществуват три възможности, достъпни за онези, които са следили спора относно правилното отъждествяване на Съвременния Рим. Едната възможност е, че Съединените щати са Съвременният Рим; другата е, че папската власт е Съвременният Рим; а третата възможност е, че и двете предходни становища са погрешни и че някаква друга власт е представена чрез разбойниците от народа на Даниил, които възвеличават себе си, падат и утвърждават видението в четиринадесети стих на единадесета глава от Даниил.

Поддържам, че разногласието относно това дали Съвременният Рим е папската власт или Съединените щати, е било допуснато да бъде внесено в това движение с цел да принуди Неговия народ да изследва Неговото пророческо Слово. Бог е предизвикал този спор като проява на Своята милост. Поддържам, че разногласието има повече отношение към подготовката на Неговия народ за идващата криза, отколкото просто към установяването на това кой е прав и кой е крив относно Съвременния Рим. Разногласието бе допуснато и предопределено от Бога, за да покаже на всеки, който желае да види, че неговото лично разбиране за Неговото пророческо Слово е непълно или неправилно. Следователно спорът е свидетелство за Божията милост.

Спорът не се отнася само до установяването кой е силата, представена от грабителите на твоя народ, но и до това дали методологията „ред по ред“, която и двете страни в спора изповядват, че поддържат, се прилага правилно. Пророческите правила, свързани с методологията „ред по ред“, включват особени пророчески принципи, които ще бъдат част от процеса на пресяване на житото и плевелите. Три елемента от методологията „ред по ред“, които, според мен, се разбират погрешно в този настоящ спор, са Христос като Истината, Христос като Алфа и Омега и тройното приложение на пророчеството.

В крайна сметка ще се установи, че онези, които се придържат към неправилно разбиране на четиринадесети стих от Даниил единадесета глава, основават своето доктринално становище върху частно тълкуване.

И ние имаме още по-сигурно пророческо слово; и добре правите, че внимавате на него, както на светило, което свети в тъмно място, докле се зазори денят и зорницата изгрее в сърцата ви; като знаете преди всичко това, че никое пророчество на Писанието не е от самоволно тълкуване. Защото пророчеството никога не е идвало по човешка воля, но човеци, свети Божии човеци, са говорили, движени от Светия Дух. 2 Peter 1:19–21.

В полемиката относно стих четиринадесети пример за това, което аз разбирам като „частно тълкуване“, се намира в „Великата борба“.

„Тъй като съботата се е превърнала в особената точка на спор в целия християнски свят, а религиозните и светските власти са се съюзили, за да наложат спазването на неделата, упоритият отказ на едно малцинство да отстъпи пред народното искане ще ги направи предмет на всеобщо проклятие. Ще се поддържа, че малцината, които стоят в противопоставяне на една църковна институция и на един държавен закон, не бива да бъдат търпени; че е по-добре те да страдат, отколкото цели народи да бъдат хвърлени в смут и беззаконие. Същият довод преди много векове бе изтъкнат срещу Христос от „народните първенци“. „По-добре е за нас — каза коварният Каиафа, — един човек да умре за народа, а не целият народ да погине.“ Йоан 11:50. Този довод ще изглежда убедителен; и накрая ще бъде издаден указ против онези, които освещават съботата на четвъртата заповед, като бъдат обявени за заслужаващи най-тежкото наказание и на народа бъде дадена свобода след определено време да ги предаде на смърт. Римокатолицизмът в Стария свят и отстъпилото протестантство в Новия ще следват подобен път спрямо онези, които почитат всички божествени предписания.“ Великата борба, 615.

„Християнският свят“ представлява световната общност на християните или съвкупното тяло от страни и култури с християнско мнозинство. Терминът често се употребява, за да обозначи онези части на света, където християнството е преобладаващата религия и е оказало значително влияние върху културата, законите и обществените норми. Християнският свят обхваща глобалния обхват на християнството по отношение на неговите последователи, културно въздействие и историческо значение. Без да се премахва повторението, което съществува в CD-ROM-а на Елън Уайт, думата „Християнски свят“ се среща сто седемдесет и шест пъти. В географско отношение сестра Уайт посочва, че християнският свят като цяло представлява Европа и двете Америки. В контекста на сестра Уайт Европа е определена като Стария свят, а двете Америки — като Новия свят.

„Но звярът с агнешки рога бе видян да „излиза от земята“. Вместо да събаря други сили, за да се утвърди, така представеният народ трябва да възникне на територия, която преди това не е била заета, и да израсне постепенно и мирно. Следователно той не би могъл да възникне сред гъсто населените и борещи се народности на Стария свят — това бурно море от „племена, и множества, и народи, и езици“. Той трябва да бъде търсен на Западния континент.

„Коя нация от Новия свят през 1798 година се издигаше към власт, давайки обещание за сила и величие и привличайки вниманието на света? Прилагането на символа не допуска

никакво съмнение. Една нация, и само една, отговаря на описанията на това пророчество; то недвусмислено посочва Съединените американски щати.“ „Великата борба“, с. 441.

Последното изречение в разглеждания от нас параграф е било използвано, за да се внуши, че „романизмът в Стария свят и отстъпилото протестантство в Новия“ означава, че „романизмът на Стария свят“ се отъждествява с папството през Тъмните векове, а Съединените щати (отстъпило протестантство) — със Съвременния Рим, представен чрез израза „отстъпило протестантство в Новия“. „Старият“ се определя като минала история, а „Новият“ — като съвременна или настояща история. Това приложение изопачава утвърденото разбиране на сестра Уайт както за християнския свят, така и за Стария и Новия свят.

Онези, които прилагат изречението към миналата и бъдещата история, открояват „частно тълкуване“ в пряко противоречие с предвидения от сестра Уайт смисъл. Твърдението е, че „Старият свят“ представлява миналата история, а „Новият“ представлява съвременната или настоящата история (Новия).

Пасажът казва: „ще преследва“. Романизмът и отстъпилият протестантизъм „ще следват подобен курс спрямо онези, които почитат всички божествени предписания“. Старият свят в пасажа е Европа, а Новият свят са Американците. Сестра Уайт учи, че целият свят трябва да бъде изправен пред изпитанието на неделния закон и че романизмът ще поведе в гоненията в Европа, а отстъпилият протестантизъм ще поведе в гоненията в Американците. Американците и Европа са онова, което се определя като „християнство“. И романизмът, и отстъпилият протестантизъм „ще следват подобен курс спрямо онези, които почитат всички божествени предписания“.

„Ще преследват“ обозначава бъдещо действие и на двете сили, и е граматически невъзможно да се твърди, че романизмът на Стария свят е папската власт от Тъмните векове. Преследването, извършвано и от двете сили, е в бъдеще време. Значението на израза е „ще преследват“ и то означава да следваш или да гониш нещо с намерението да го постигнеш или да го достигнеш. То предполага бъдещо действие, при което отделен човек или група е решена активно да търси дадена цел или задача.

Изразът може да бъде приложен в различни контексти: „Тя ще се посвети на кариера в медицината“, което означава, че възнамерява да работи, за да стане медицински специалист. „Той ще следва степен по инженерство“, което показва, че възнамерява да изучава инженерство във висше учебно заведение. „Екипът ще продължи работата по проекта до неговото завършване“, което предполага, че екипът ще продължи да работи по проекта, докато той бъде завършен. „Те ще предприемат правни действия срещу компанията“, което означава, че възнамеряват да предприемат правни стъпки, за да разгледат жалба или да потърсят справедливост. Като цяло „ще се стреми“ предполага решителност, ангажираност и ясно намерение да се постигне определена цел или резултат в бъдеще.

Частното тълкуване, което се използва, за да учи, че римокатолицизмът на Стария свят е отминала история, впоследствие се използва като опора за поддържане на неправилно приложение на едно тройно приложение на пророчеството. То твърди, че тройното приложение на Рим представлява езическия Рим, следван от папския Рим, а след това Съединените щати като третия от трите Рима. Едно много сходно погрешно приложение бе използвано малко след 11 септември 2001 г., когато една група се отдели от движението поради книгата на Йоил.

Тогава спорът започна на едно лагерно събрание в Канада, където тройното приложение на трите горко беше включено в книгата на Йоил, за да се поучава, че ислямът от третото горко е народът, който дойде против земята в шести стих на първа глава. Този народ е папският Рим, но беше въведено едно частно тълкуване, което твърдеше, че този народ е ислямът. Тройното приложение на трите горко беше установило исляма като силата от 11 септември 2001 г., а новото частно тълкуване настояваше, че папската власт в първа глава на Йоил всъщност е ислямът. Едно частно тълкуване, което отхвърляше правилното отъждествяване на папската власт в книгата на Йоил, беше подкрепено чрез неправилно приложение на трите горко. Сега се въвежда ново частно тълкуване, което отстранява папската власт, за да я замени със Съединените щати.

Това, което е било, то е, което ще бъде; и това, което е ставало, то е, което ще става; и няма нищо ново под слънцето. Има ли нещо, за което може да се каже: Виж, това е ново? То вече е било от древни времена, които са били преди нас. Еклесиаст 1:9, 10.

Споровете на последните дни включват повторението на стари спорове, а в единадесета глава на Даниил се намира спорът, при който Урия Смит налага своето частно тълкуване върху символа на северния цар. Постъпвайки така, той изработи разбиране за единадесета глава на Даниил, което произведе единствено тъмнина. В тези последни дни споровете, които се повтарят, са особено насочени към разпознаването на плода от прилагането на частни тълкувания към утвърдената истина. Именно това направи Смит в своята книга „Даниил и Откровението“. Именно това бе сторено в спора около книгата на Йоил, и същата динамика се прилага, когато един абзац от „Великата борба“ избягва определението както в света, така и в писанията на Елън Уайт за това какво представлява „християнството“, заедно с отхвърлянето на основните граматически правила, които показват, че изразът „ще преследва“ обозначава бъдещо събитие. От тази отправна точка погрешната представа, че „Старият свят“ е историята на папската власт от 538 до 1798 година, след това се използва, за да се спори против утвърденото разбиране за определението на тройното приложение на пророчеството.

„Всичко, което Бог в пророческата история е определил да се изпълни в миналото, се е изпълнило; и всичко, което предстои, в своя ред ще се изпълни. Даниил, Божият пророк, стои на своето място. Йоан стои на своето място. В Откровението Лъвът от Юдовото племе е разкрил на изследователите на пророчествата книгата на Даниил и така Даниил стои на своето място. Той носи своето свидетелство — онова, което Господ му откри във видение за великите и тържествени събития, които трябва да знаем, докато стоим на

самия праг на тяхното изпълнение.“

„В историята и пророчеството Божието слово представя дълготрайния конфликт между истината и заблудата. Този конфликт все още продължава. Онова, което е било, ще се повтори. Старите спорове ще бъдат съживени и непрестанно ще възникват нови теории. Но Божият народ, който чрез своята вяра и изпълнението на пророчеството е изиграл роля в прогласяването на вестите на първия, втория и третия ангел, знае къде стои. Той има опитност, която е по-скъпоценна от чистото злато. Той трябва да стои твърдо като канара, като държи началото на своята увереност непоколебимо до края.“ Избрани вести, книга 2, 109.

Лесно може да се покаже, че сестра Уайт отъждествява Павловото „начало на нашата увереност“ с основополагащите истини на адвентизма. Милеритите учеха, че грабителите на твоя народ са папската власт, а от 1989 година насетне движението на сто четиридесет и четирите хиляди многократно е утвърждавало същото разбиране за символа, както и милеритите. Сега има „нова теория“ относно това кои са грабителите на твоя народ, и тя е възродила стар спор в смисъл, че използва неправилно отъждествяване на утвърден пророчески символ, за да изгради пророчески модел, издигнат върху пясък. Дали става дума за частното тълкуване на Смит, или за погрешното приложение на народа в първа глава на Йоил, или за отъждествяването на Съединените щати като Съвременен Рим — и трите заблуди нападат правилното разбиране за папския Рим в последните дни, и с това нападат символа, който установява пророческото видение, определящо дали Божият народ ще погине или ще живее.

В бъдеще римокатолицизмът в Европа и отстъпническият протестантизъм в Америка „ще подложат на преследване“ пазителите на съботата, както е било правено през цялата свещена история.

„Бог ще събуди Своя народ; ако други средства се окажат безуспешни, между тях ще навлязат ереси, които ще ги пресяват, като отделят плявата от житото. Господ призовава всички, които вярват на Неговото слово, да се пробудят от сън. Дошла е скъпоценна светлина, подходяща за това време. Това е библейската истина, която разкрива опасностите, надвиснали непосредствено над нас. Тази светлина трябва да ни доведе до усърдно изучаване на Писанията и до най-критично изследване на възгледите, които поддържа. Бог желае всички аспекти и положения на истината да бъдат изследвани основно и неотклонно, с молитва и пост. Вярващите не трябва да се успокояват с предположения и неясно определени представи за това какво съставлява истината.“ Gospel Workers, 299.

Ще продължим тези разсъждения в следващата статия.